

Ret i, og det kan ændres, uden at der bliver forelagt noget som helst for Rigsdagen om det. Det er en Hensynsfuldhed overfor Rigsdagen, at dette Lovforslag er forelagt, og jeg er ikke i Tvivl om, at det Udvalg, som bliver nedsat, ogsaa vil behandle det i den samme Aand.

**Schovelin:** Jeg vil først til det ærede Medlem, som nu talte (Moltesen), gøre en Bemærkning om den Begrebsbestemmelse at være partisk. Han sagde, at de to Medlemmer, der havde talt, det ærede Medlem, der havde talt fra Socialdemokratiets Side, og jeg, var Parter i Sagen. Derfor behøver vi ingenlunde at være ensidige; derfor kunde vi endogsaa særdeles godt have Ret, saaledes som vi mener, vi har. Jeg tror, det er en Misforstaaelse, naar man i Almindelighed hengiver sig til den Opfattelse, at Retfærdigheden skal være upartisk. Nej, Retfærdigheden skal netop være partisk, den skal nemlig give den Part Ret, som har Ret, og gøre det fuldt ud.

Jeg spidsede uvilkaarligt Øren; da jeg hørte, det ærede Medlem sagde, at vi burde ordne denne Sag, saaledes at det ikke kom til at gaa ud over Thorvaldsens — jeg lyttede efter — Testamente, sagde han saa, mere end højst nødvendigt. Jeg siger: Vi skal indrette denne Sag saaledes, at det ikke kommer til at gaa ud over Thorvaldsens Museum mere end højst nødvendigt. Thi det System, der hidtil har været, er i tilstrækkelig Grad gaaet ud over Thorvaldsens Museum. Dette bringer mig ind paa den almindelige Betragtning, som jeg synes bør være den ledende her. Det, det kommer an paa, er ikke at fæstne sig saa meget ved, hvad der staar paa et gammelt muggent Stykke Papir, som at faa fat i Aanden i Thorvaldsens Gave. Det ærede juridiske Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), som vi har haft saa megen Fornøjelse af at sætte ind i Retsudvalget, fordi han øjensynlig derved har tilegnet sig et skarpt juridisk Synspunkt, mente ogsaa i en Sag som denne at burde fremhæve det fra et juridisk Synspunkt betænkelige ved, at man ikke ubrødelig overholdt, hvad der saaledes forelaa i lovformelig Form som Thorvaldsens sidste Villie. Nu vil jeg derom gerne gøre to Bemærkninger; den ene er den, som hænger sammen med, hvad jeg nys sagde, at have den rette Pietet overfor Thorvaldsens Villie

er at faa det Bestyrelsessystem sat igennem, som paa den værdigste Maade opfylder det, der var Kærnen i hans Villie: at hans Museum skulde være i en glimrende Forfatning, skulde kunne drage Folk til sig. Det er en daarlig Pietet af vise overfor Thorvaldsens sidste Villie, at man, saaledes som tidligere Bestyrelser har gjort, i Kraft af denne Villie lader hans herlige Gave forfalde. Men dernæst — og det er den anden Bemærkning, jeg vilde gøre — er det højst mærkeligt, at medens den nuværende Bestyrelse under Forhandlingerne med Kommunalbestyrelsen steds har stillet sig paa det Standpunkt, at den kunde ikke vise Kommunalbestyrelsen den allermindste Imødekommen, den maatte, som det rigtigt er skildret af det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), fuldstændig afvise Kommunalbestyrelsen, fordi den ikke turde røre en Tøddel i Thorvaldsens sidste Villie, fordi den var bundet ved hans Bestemmelser, i hvilke der ikke kunde foretages nogen som helst Forandring, er Bestyrelsen, hvad der har forbavset mig i høj Grad at høre, nu blevet meget forhandlingsvillig. Hvad i al Verden vil den forhandle om, naar den er bundet paa Hænder og Fødder af Thorvaldsens sidste Villie, og denne er i den Grad bindende, at der ikke kan være Tale om at røre ved den? Det skal imidlertid glæde mig, at der gives den Lejlighed til nærmere at udvikle disse Synspunkter gennem de kommende Forhandlinger.

Man fortæller om Thorvaldsen, at da han blev gammel, sagde han en Gang: Det begynder at gaa tilbage med mig; for jeg synes nu godt om mine egne Værker, jeg synes godt om, hvad jeg selv laver. Efter denne Maalestok er det sikkert gaaet tilbage med Bestyrelsen for Thorvaldsens Museum; den er ganske overordentlig tilfreds med sig selv, den indkasserer endogsaa som Ros en i Henseende til Ros saa tarvelig Bemærkning som Udvalgets Bemærkning om, at dette ikke tør underkende, at de Mænd, der lige i Øjeblikket danner Bestyrelsen, har Forstaaelsen af deres Ansvar o. s. v., o. s. v. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) pegede paa, at det dog maaske vilde være saa sin egen Sag, hvis man risikerede, at en Mand som Joakim Skovgaard trak sig tilbage. Jeg